

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15T/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013456
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119013456.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Dušanom Szabó v trestnej veci proti obž. Ing. F. W., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 22. januára 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: Ing. F. W., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom B., Za A. XXX/XX,

sa uznáva za vinného, že

si v presne nezistený čas na presne nezistenom mieste zadovážil a až do 15.00 hod. dňa 26.10.2018 na ceste II/502 pred obcou Trstín pri cintoríne „Hájiček“ neoprávnene prechovával igelitové vrečko s obsahom sušeného konope s celkovou hmotnosťou 99,52 gramu, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 16,3% hmotnostných, obsahujúce 16.222 mg tetrahydrokanabinolu (THC), v hodnote na čiernom trhu omamných a psychotropných látok Slovenskej republiky v 4. kalendárnom štvrtroku 2018 nepresahujúcej 995,20 Eur, pričom tetrahydrokanabinol (THC) je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis sú zaradené podľa tohto zákona do I. skupiny omamných látok,
teda

neoprávnene si zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku,

čím spáchal

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d) Trestného zákona,

za to
sa odsudzuje:

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 a § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmenečne odkladá a zároveň obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2 a § 51 ods. 3 písm. b) a ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá tieto obmedzenia a povinnosti:

- obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok s výnimkou alkoholu,
- povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať 1x za 3 kalendárne mesiace probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Trnava údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať
- a zároveň povinnosť spočívajúcu v príkaze dostavovať sa 1x za 3 kalendárne mesiace k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Trnava s tým, že prvýkrát je povinný sa k nemu dostaviť do 2 (dvoch) pracovných dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 26.09.2019 na Okresný súd Trnava na obžalovaného obžalobu na skutkovom a právnom základe uvedenom v tomto rozsudku.

O obžalobe súd rozhodol dňa 09.10.2019 trestným rozkazom, ktorým obžalovaného uznal vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d) Trestného zákona a uložil mu rovnaký trest ako týmto rozsudkom.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal proti trestnému rozkazu odpor, preto súd nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, oboznámením listín, znaleckého posudku a odborného vyjadrenia.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a poučení podľa § 257 Trestného poriadku uviedol, že nechce urobiť žiadne vyhlásenie (čl. 112) a následne využil svoje právo odoprieť vypovedať, a preto súd na návrh obhajcu postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o výsluchu obžalovaného z prípravného konania.

Obžalovaný Ing. F. W. v prípravnom konaní ako obvinený v prítomnosti svojho obhajcu dňa 30.01.2019 vypovedal, že v minulosti užíval marihuanu asi 2-3 krát do mesiaca, avšak závislý sa necíti byť a v minulosti nebol zo žiadnej závislosti ani liečený, neužíva žiadne lieky, na žiadnu chorobu sa nelieči a cíti sa byť zdravý. Ďalej uviedol, že dňa 26.10.2018 bol v Novom Meste nad Váhom na osobnom motorovom vozidle Škoda Superb s ev. číslom C kvôli pracovným povinnostiam. Po ceste domov do Smoleníc pred Trstínom ho zastavila policajná hliadka, ktorá sa predstavila ako finančná polícia. Hliadka postupne vykonávala kontrolu jeho vozidla, pričom obžalovaný mal na podlahe vozidla pred sedadlom spolujazdca položený batoh, pričom pri kontrole hliadka neuvádzala žiaden zákon. Hliadka ho vyzvala, aby otvoril aj batoh, v ktorom bolo plastové vrečko. Obžalovaný otvoril batoh a jeden z príslušníkov - muž, si zobral to plastové vrečko do ruky a povedal mu, aby ostal stáť pri aute. Príslušníčka polície - žena s obžalovaným ostala stáť pri aute a príslušník išiel s balíčkom do dodávky, ktorá nemala žiadne nápisy ako „polícia“ alebo „finančná správa“. Obžalovanému sa zdalo, ako by sa príslušník v aute s niekam rozprával, potom sa vrátil k obžalovanému a povedal mu, aby si dal balíček späť do batohu a na pôvodné miesto. Na druhej strane cesty stálo vozidlo štátnych policajtov, v ktorom sedeli dvaja príslušníci polície a boli na mieste už v čase, keď obžalovaného zastavili colníci. Príslušník finančnej správy išiel k štátnym policajtom, s ktorými sa rozprával a potom prišiel so štátnymi príslušníkmi za obžalovaným. Štátni policajti sa potom obžalovaného spýtali, či má niečo v aute, čo súvisí s trestnou činnosťou, pričom obžalovaný, ktorý bol na tom už psychicky zle povedal, že áno. Následne bol obžalovaný vyzvaný na vydanie balíčka, ako presne bol vyzvaný si už nepamätá, pričom otvoril batoh, z ktorého si policajti zobrali balíček. Následne

bola privolaná ďalšia hliadka štátnej polície a obžalovaného odviezli na policajnú stanicu do Trstína, kde bol následne vypočutý a potom prepustený. Obžalovaný ďalej vypovedal, že v plastovom vrecu bola marihuana, ktorú si obžalovaný zadovážil od nejakého známeho v Novom Meste nad Váhom pri Lidli, s ktorým sa dal do reči a ten uviedol, že vie niečo zadovážiť, pričom obžalovaný mal pri sebe sumu 500,- Eur a známy mu povedal, že mu za tú sumu niečo zadováži. Za túto sumu obžalovaný očakával maximálne 50g marihuany. Obžalovaný uviedol, že marihuanu chcel použiť na výrobu tinktúry, pretože má na kĺboch prstov pod kožou bolestivé výrastky a z internetu sa dozvedel, že by mu takáto tinktúra mohla pomôcť a malú časť chcel použiť aj na účel aplikácie. Obžalovaný uviedol, že zadováženú marihuanu nechcel ďalej predávať. Obžalovaný ďalej uviedol, že si nepamätá, aké úkony s ním policajti na oddelení robili a ďalej uviedol, že ho policajti nepoučili, že nemusí nič ukazovať alebo vydávať ako i to, že na mieste pri vozidle nič nepodpisoval, až na policajnom oddelení. (čl. 24-31)

Svedok Bc. W. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je príslušníkom Kriminálneho úradu finančnej správy, pričom v bol svojim nadriadeným velený do spoločnej služby s príslušníkmi colnej správy, pričom nešlo o nič výnimočné, pretože takéto spoločné služby sú bežné. Svedok ďalej uviedol, že vykonávali bežnú kontrolu, pričom príslušník colnej správy zastavil vozidlo, ktoré viedol obžalovaný. Počas kontroly vozidla obžalovaného príslušníkmi colnej správy svedok sedel v služobnom vozidle príslušníkov colnej správy, a preto rozhovor medzi obžalovaným a príslušníkmi colnej správy nepočul, avšak videl, ako obžalovaný chodí okolo vozidla a ukazuje príslušníkom vnútorné priestory vozidla a tiež batožinový priestor, pričom obžalovaný mal počas kontroly stále v rukách nejaký vak alebo tašku, ktorý následne položil na zem a začal z neho vyberať veci. Svedok uviedol, že predmet z batohu vybral sám obžalovaný, pričom svedok nevedel presne opísať uvedený predmet a následne ho odovzdal jednému príslušníkovi colnej správy, ktorý s týmto predmetom prišiel za svedkom do služobného vozidla s tým, že tá vec má zápach ako marihuana, na čo svedok príslušníkovi colnej správy povedal, aby volal na linku 158. Následne sa na mieste objavila hliadka štátnej polície, pričom svedok nevedel uviesť, či tam táto bola už v čase vykonávania kontroly vozidla obžalovaného, alebo či sa na miesto dostavila neskôr. Na otázku prečo obžalovaný vyberal veci z batoha svedok odpovedal tak, že môže len predpokladať, že príslušník colnej správy požiadal obžalovaného, aby vybral veci z batohu za účelom kontroly, pričom takto to robieva aj svedok, pokiaľ kontrolu sám vykonáva, a to z dôvodu, aby ho kontrolovaná osoba neobvinila, že jej dal do batohu nejaké veci on. Svedok ďalej vypovedal, že príslušník colnej správy usúdil, že v plastovom vrecu je marihuana zrejme z dôvodu jej výraznej vône. (čl. 113)

Na návrh obhajcu bola postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku prečítaná časť zápisnice o výsluchu svedka z prípravného konania zo dňa 03.07.2019 na čl. 48 v časti , kde svedok vypovedal, že „potom, keď skontrolovali celé vozidlo, tak bolo vidieť, že od neho chceli vidieť asi aj obsah toho batohu, ale presne neviem, lebo som to nepočul“, pričom svedok uviedol, že nevidí rozpor v jeho výpovediach, pretože videl priebeh kontroly vozidla obžalovaného, ale nepočul, o čom sa rozprávajú, ale z toho, ako obžalovaný položil vak na zem a začal z neho vyberať veci usúdil, že kolegovia chceli vidieť obsah batohu.

Na výpoveď svedka reagoval obžalovaný vyjadrením, že batoh pri prehliadke vozidla nenesil so sebou, tento bol po celú dobu položený v aute, na konci prehliadky ho sám zobral z auta, na zem ho nepoložil, na výzvu colníka ho otvoril, z batohu nič nevyberal, pričom balíček, ktorý bol navrchu si colník zobral sám. (čl. 114)

Keďže výpovede obžalovaného a svedka Bc. W. C. a si navzájom odporovali, súd nariadil konfrontáciu medzi obžalovaným a svedkom, pričom tak obžalovaný ako aj svedok zotrvali na svojich výpovediach. (čl. 114)

Svedok W. X. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je príslušníkom OO PZ v Trstíne, pričom v rozhodnom čase sa aj s kolegom presúvali po obci Trstín smerom na obec Naháč, pričom prechádzali okolo cintorína Hájiček s tým, že po ľavej strane videli odstavenú dodávku s nápisom „Colná“ alebo „Finančná správa“. Svedok s kolegom prešli kus ďalej po pravej strane, kde zacúvali do priestoru, pričom následne išlo z pravej strany vozidlo, ktoré príslušníci finančnej správy zastavili a vykonávali kontrolu. Svedok kontrole vozidla nevenoval pozornosť, pričom po chvíli ich oslovil príslušník finančnej správy s tým, že vo vozidle sa nachádzajú drogy - marihuana, čo zacítil pri kontrole. Svedok následne obžalovaného podľa § 89 Trestného poriadku vyzval na vydanie veci, pričom obžalovaný uviedol, že výzve porozumel a vydal nejaký balíček, ktorý bol v čiernom sáčku a uviedol, že by sa v ňom mala

nachádzať sušená rastlina. Obžalovaného potom zobrali na oddelenie, kde ho vypočuli a následne prepustili, pričom obžalovaného poučovali podľa predtlaču. Svedok uviedol, že obžalovaný vydal sáčok zo svojho vozidla z nejakého batohu na sedadle spolujazdca, pričom keď svedok pristúpil k vozidlu obžalovaného, tento zrejme nemal nič v rukách a či mal v rukách doklady alebo peňaženku svedok nevedel uviesť. Svedok ďalej uviedol, že on zápach marihuany necítil, hoci sám vie, ako marihuana zapácha. Súd svedkovi predložil na nahliadnutie Zápisnicu o vydaní veci na čl. 60, pričom svedok potvrdil, že túto na mieste vypisoval jeho kolega a po nahliadnutí do fotodokumentácie na čl. 63 potvrdil, že na foto je predmet, ktorý obžalovaný vydal. (čl. 114-115)

Svedkyňa Mgr. V. S. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v rozhodnom čase pracovala ako colník, pričom podľa služobného príkazu zastavovali vozidlá a takto zastavili aj vozidlo obžalovaného, ktorého sa opýtali, či preváža nejaký tovar napr. alkohol alebo cigarety a požiadali ho o vykonanie kontroly. Obžalovaný mal pri sebe ruksak na zemi pri sedadle spolujazdca, pričom ho požiadali, aby ho otvoril. Keď tak obžalovaný urobil, na vrchu mal niečo čierne, vyzeralo to ako balíček a bolo z neho cítiť zápach marihuany. Obžalovaný počas kontroly vozidla z tohto vystúpil a bol pri príslušníkoch colnej správy a pri kontrole spolupracoval. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, či sa obžalovaného pýtali, alebo či sám obžalovaný uviedol, že je to marihuana a ani si nepamätala, že by ona alebo niekto z jej kolegov siahol do batohu, pretože sa to nesmie robiť. Svedkyňa potvrdila, že pri kontrole vozidla obžalovaného bola ona, jej kolega p. M. a v aute sedel p. C. z Kriminálneho úradu finančnej správy. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť k tomu, či jej alebo jej kolegovi p. M. obžalovaný odovzdal počas kontroly nejaký predmet z batohu a ani k tomu, či bola počas kontroly ona alebo jej kolega niečo konzultovať s kolegom p. C. om v služobnom vozidle. Svedkyňa potvrdila, že príslušníkov PZ zavolať jej kolega a tí vec potom ďalej riešili. (čl. 115-116)

Svedok Bc. B. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že počas kontroly náhodným výberom zastavovali vozidlá a takto zastavili aj vozidlo Škoda Superb s kolegyňou V. S., pričom išlo o bežnú kontrolu. Počas kontroly prechádzali okolo vozidla, pričom prešli až k spolujazdcovej strane vozidla, pričom svedok si pamätá, že obžalovaný si zobral batoh, ktorý si schovával za nohu, čo bolo svedkovi hneď podozrivé. Svedok sa preto obžalovaného opýtal, čo má v batohu a čo tam schováva. Obžalovaný otvoril batoh, v ktorom bol nejaký sáčok alebo šulec, pričom svedok zacítil značný zápach marihuany. Následne obžalovaný povedal, že tam má marihuanu, pričom svedok nevedel presne uviesť, či to obžalovaný uviedol sám alebo na otázku. Potom bola privolaná polícia, ktorá si vec ďalej prevzala. Svedok potvrdil, že obžalovanému kázal otvoriť batoh, a to z dôvodu, že obžalovaný si ho schovával, čo bolo svedkovi podozrivé. Svedok si nepamätá, či kázal obžalovanému, aby veci vyložil z batohu, ale bolo to navrchu batohu a svedok si nepamätá, či by balíček chytil a išiel s ním za kolegom z finančnej správy. Svedok ďalej uviedol, že pri komunikácii s obžalovaným možno zaznelo niečo také, že sa obžalovaný príslušníkov colnej správy pýtal, či to môže zahodiť niekam do kanála, čo sa v podobných prípadoch kontrolované osoby pýtajú, či to však bolo aj v tomto prípade svedok potvrdiť nevedel. (čl. 120)

Obžalovaný v reakcii na výpoveď svedka uviedol, že batoh mal počas celej kontroly na sedadle spolujazdca, pričom svedok obžalovaného vyzval, aby batoh otvoril a vtedy si obžalovaný vzal batoh do ruky. Obžalovaný následne batoh otvoril, bol v ňom predmetný balíček, ktorý svedok vzal do ruky a išiel s ním za kolegom, následne sa vrátil aj s balíčkom, povedal obžalovanému, aby ho dal späť do batohu a povedal obžalovanému, aby dal batoh na pôvodné miesto. Svedok potom išiel za príslušníkmi PZ, ktorí stáli cez cestu a títo následne prišli k nim. (čl. 121)

Zo Zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby zo dňa 26.10.2018 vyplynulo, že obžalovaný bol zadržaný podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku dňa 26.10.2018 o 15.03 hod. potom, ako bol o 14.55 hod. na ceste II/502 pre obcou Trstín pri cintoríne Hájiček kontrolovaný podľa § 26 zákona č. 652/2004 Z. z. pracovníkmi Stanice colného úradu Senica Bc. B. om M. a Mgr. V. S. po prepísanom zastavení jeho vozidla Škoda Superb combi s ev. číslom C, kde pri kontrole javil známky nervozity a z vozidla bol cítiť silný zápach marihuany, na základe čoho bol o 15.00 hod. pracovníkmi Stanice colného úradu Senica obmedzený na osobnej slobode, pričom následne boli vyrozumení príslušníci polície, ktorým dobrovoľne vydal igelitové vrečko s obsahom neznámej rastlinnej sušiny nezisteného množstva. (čl. 13-14)

Zo Zápisnice o výsluchu zadržaného podozrivého zo dňa 26.10.2018 vyplynulo, že s výsluchom obžalovaného ako zadržaného podozrivého bolo začaté dňa 26.10.2018 o 16.45 hod. (čl. 17-18)

Zo Zápisnice o vydaní veci zo dňa 26.10.2018 vyplynulo, že táto bola spísaná dňa 26.10.2018 o 15.03 hod. v Trstíne, pričom obžalovaný bol podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku vyzvaný na vydanie igelitového vrečka s obsahom neznámej rastlinnej sušiny nezisteného množstva, ktorú dobrovoľne vydal v uvedený deň o 15.05 hod.. Zápisnica o vydaní veci je podpísaná obžalovaným a povereným príslušníkom PZ por. F. C., pričom časť textu vrátane citácie § 89 Trestného poriadku ako i poučenia, že osoba nesmie byť k vydaniu veci žiadnym spôsobom nútená a ani nemá povinnosť tak urobiť, ak by si vydaním veci mohla spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania v súvislosti s vydanou vecou, a teda by z jej strany došlo k seba usvedčovaniu z trestnej činnosti je na zápisnici predtlačená a časť textu na vypísanie údajov o mieste, kde sa vydanie uskutočnilo, miesto na vyplnenie osobných údajov obžalovaného, miesto na opis veci, ktorá sa žiadala vydať ako i miesto na vyjadrenie obžalovaného k vydaniu veci a opisom veci, ktorú vydal, je vyplnená rukou písaným písmom. (čl. 60)

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný. (čl. 119)

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR ako i z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaný doposiaľ nebol priestupkovo postihnutý. (čl. 73, 118)

Postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku boli prečítané závery Znaleckého posudku KEÚ PZ č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2018/13640 zo dňa 14.11.2018, z ktorých vyplynulo, že znalcom boli na skúmanie predložené čierne plastové vreca obsahujúce 2 plastové vrecká s tlakovými uzávermi obalené potravinovou fóliou obsahujúce vizuálne a mikroskopicky zhodný sušený rastlinný materiál vykazujúci znaky typické pre rastliny rodu Cannabis (konope) s celkovou hmotnosťou 99,52g, jednotlivou 49,70g a 49,82g, pričom išlo o sušené konope (marihuana) s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 16,3% hmotnostného. Rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle cit. zákona zaradená do I. skupiny psychotropných látok. Predložené množstvo konope s hmotnosťou 99,52g a priemernou koncentráciou 16,3% hmotnostných THC obsahujúce 16.222 mg THC považuje KEÚ PZ za 541 až 1.622 bežných jednotlivých dávok drogy. (čl. 56-58)

Postupom podľa § 268 ods. 2, ods. 5 Trestného poriadku bolo prečítané Odborné vyjadrenie MV SR, PPZ, NKA, NPDJ zo dňa 14.02.2019, z obsahu ktorého vyplynulo, že Cannabis (konope) o hmotnosti 99,52g predstavuje vo finančnom vyjadrení 497,50 Eur až 995,20 Eur, pričom výpočet tejto hodnoty bol vykonaný v prepočte na gramy, kedy mal 1 (jeden) gram konope v 4. štvrtroku roka 2018 v Trnavskom kraji hodnotu 5,- Eur až 10,- Eur. (čl. 59)

Odôvodnenie výroku o vine

Tak ako uviedol obhajca obžalovaného v záverečnej reči, zásadnou otázkou v tomto prípade je, či boli drogy - marihuana zaistené zákonným spôsobom. V prejednávacom prípade nebolo sporné, že obžalovaný bol dňa 26.10.2018 zastavený a kontrolovaný príslušníkmi colnej správy, ktorí vykonávali kontrolu jeho vozidla podľa § 26 zákona č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého Colník na území Slovenskej republiky je pri plnení úloh podľa tohto zákona oprávnený spôsobom ustanoveným podľa osobitných predpisov dávať pokyny na zastavenie osoby a dopravného prostriedku, vykonávať colnú kontrolu batožiny, dopravného prostriedku, jeho nákladu, prepravných a sprievodných listín a kontrolu z hľadiska dodržiavania daňových predpisov; na tento účel je oprávnený použiť vhodné technické prostriedky vrátane technických zariadení na zisťovanie látok a predmetov. Zastavovanie osoby a dopravného prostriedku a kontrola batožiny, nákladu, prepravných a sprievodných listín nesmie sledovať iný záujem než odhalenie tovaru, ktorý unikol colnému dohľadu, alebo tovaru, pri ktorom je podozrenie, že unikol colnému dohľadu, zistenie totožnosti osoby, ktorá tovar colnému dohľadu odňala alebo sa na tomto odňatí zúčastnila, ako aj vykonanie opatrení podľa colných predpisov alebo daňových predpisov. Toto ustanovenie sa použije, ak tento zákon neustanovuje inak.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že colníci, ktorí vykonávali kontrolu v prípade obžalovaného boli svedkovia Bc. B. M. a Mgr. V. S., pričom vozidlo obžalovaného predpísaným spôsobom zastavil svedok Bc. M..

Z ustanovenia § 26 zákona č. 652/2004 Z. z. (pozn. účinného v čase vykonávania kontroly) nepochybne vyplýva oprávnenie colníkov vozidlo predpísaným spôsobom zastaviť a vykonať jeho kontrolu ako i kontrolu batožiny.

Svedok Bc. C. potvrdil výpoveď obžalovaného, že jeden z príslušníkov colnej správy - muž, ktorým musel byť svedok Bc. M., za ním prišiel do služobného vozidla aj s plastovým sáčkom, v ktorom sa mala nachádzať marihuana. V tomto smere sa výpovede obžalovaného a svedka Bc. C. a zhodujú a keďže svedkovia Mgr. S. a Bc. M. si na bližšie okolnosti „pohybu“ balíčka z batohu obžalovaného do služobného vozidla príslušníkov colnej správy a späť nepamätajú, súd považuje za preukázané, že svedok Bc. M. s balíčkom skutočne v služobnom vozidle Colnej správy za svedkom Bc. C. om bol.

Výpovede obžalovaného a svedkov sa však líšia v tom, kto balíček z batohu obžalovaného vybral, pričom obžalovaný vypovedal, že to bol svedok Bc. M. a svedok Bc. C. vypovedal, že to bol obžalovaný. Svedok Bc. C. nezapieral, že s balíčkom za ním v služobnom vozidle bol svedok Bc. M., a preto súd považuje jeho výpoveď za vierohodnú i v tom, že tento svedok videl, že balíček u batohu vybral práve obžalovaný a nie svedok Bc. M.. Navyše výpovede svedkov Bc. C. a Bc. M. sa zhodujú v tom, že obžalovaný sa pri kontrole správal podozrivo, keď svedok Bc. C. vypovedal, že batoh mal obžalovaný počas celej kontroly v rukách a svedok Bc. M. vypovedal, že obžalovaný si zobral batoh, ktorý si schovával za nohu, čo bolo svedkovi hneď podozrivé. V tomto smere nezrovnalosť výpovede svedka Bc. C. a, ktorý uvádzal, že obžalovaný mal po celý čas kontroly batoh v ruke, čo obžalovaný popiera, nepovažuje za podstatnú, pretože svedok Bc. C. mohol svoju pozornosť na výkon kontroly zamerať práve v čase, keď bol obžalovaný pri dverách spolujazdca a už mal v rukách batoh, a teda mohlo sa mu javiť, že s týmto batohom obžalovaný chodil okolo auta počas celej kontroly. Navyše je to práve obžalovaný, ktorého výpoveď súd hodnotí ako nevierohodnú, pretože obžalovaný nehovoril pravdu, keď vypovedal, že ho príslušníci PZ pri vydaní veci nepoučovali a že na mieste nič nepodpisoval, čo bolo vyvrátené Zápisnicou o vydaní veci a výpoveďou svedka X., z ktorých vyplynulo, že obžalovaný pred vydaním veci poučený bol a táto zápisnica bola spísaná priamo na mieste kolegom svedka X. p. por. C. pri vydaní veci. Vierohodnosť výpovede obžalovaného nepodporuje ani jeho vlastné vyjadrenie, keď pri výsluchu vypovedal, že neužíva žiadne lieky, na žiadnu chorobu sa nelieči a cíti sa byť zdravý a súčasne uviedol, že marihuanu chcel použiť na výrobu tinktúry, pretože má na kĺboch prstov pod kožou bolestivé výrastky a z internetu sa dozvedel, že by mu takáto tinktúra mohla pomôcť.

Významnou skutočnosťou sú aj zhodné výpovede svedkov Mgr. S. a Bc. M., ktorí vypovedali, že z auta bolo cítiť silný zápach marihuany a aj zo Zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby vyplynulo, že obžalovaný pri kontrole javil známky nervozity a z vozidla bol cítiť silný zápach marihuany, čo vierohodnosť výpovedí svedkov Mgr. S. a Bc. M. podporuje.

Ďalšou významnou skutočnosťou je, že podľa výpovede svedka Bc. M. to bol obžalovaný, ktorý pri kontrole povedal, že v balíčku má marihuanu, pričom skutočnosť, že Bc. M. nevedel presne uviesť, či to obžalovaný uviedol sám alebo na otázku nie je významná, a to z dôvodu, že colník sa pri výkone kontroly zameriava na odhalenie tovaru, ktorý unikol colnému dohľadu, alebo tovaru, pri ktorom je podozrenie, že unikol colnému dohľadu, a preto otázka na vodiča, čo má v batožine týkajúca sa predmetu, ktorý je starostlivo zabalený v čiernom neprehľadnom sáčku nie je v rozpore s jeho oprávneniami. Colník vopred nemôže vedieť, čo kontrolovaná osoba preváža vo svojej batožine a pokiaľ kontrolovaná osoba javí pri kontrole známky nervozity a má na vrchu svojej batožiny podozrivý predmet, ako tomu bolo v tomto prípade, potom je podozrenie, že kontrolovaná osoba môže ukrývať tovar, ktorý unikol colnému dohľadu dôvodné. (pozn. obžalovaný mohol mať v sáčku napr. cigarety bez kolkových známk) Významnou skutočnosťou podľa názoru súdu je tak to, že obžalovaného nikto z príslušníkov colnej správy nenútil, aby im balíček s marihuanou vydal a nikto ho nenútil, aby odpovedal, čo má v balíčku a obžalovaný to urobil sám.

V prejednávanej príhode príslušníci colnej správy pri kontrole vozidla a batožiny obžalovaného, na výkon ktorej boli oprávnení, pojali tak na základe chovania sa obžalovaného pri kontrole, zápachu marihuany ako i na základe vlastného vyjadrenia obžalovaného o tom, že má pri sebe marihuanu

podozrenie, že obžalovaný má pri sebe vec pochádzajúcu z trestnej činnosti. Príslušníci colnej správy plastové vrečko s marihuanou obžalovanému neodňali a ani ho o jeho vydanie nežiadali, preto sa toto dostalo do ich dispozície zákonným spôsobom. Vykonaným dokazovaním zároveň bolo preukázané, že príslušníci colnej správy s obsahom plastového vrečka nemanipulovali, teda nezasahovali do jeho integrity narušením jeho obalu či obsahu a následne ho vrátili do dispozície obžalovaného, ktorý ho postupom podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku vydal príslušníkom OO PZ Trstín.

Podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku (1) Kto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie, je povinný ju na vyzvanie predložiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu; ak ju treba na účely trestného konania zaistiť, je povinný vec na vyzvanie týmto orgánom vydať. Pri vyzvaní ho treba upozorniť na to, že ak nevyhoví výzve, môže mu byť vec odňatá, ako aj na iné následky nevyhovenia.

Súdy dospeli k takej rozhodovacej činnosti, že súčasťou výzvy podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku musí byť poučenie o tom, že osoba nesmie byť k vydaniu veci žiadnym spôsobom nútená a ani nemá povinnosť tak urobiť, ak by si vydaním veci mohla spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania v súvislosti s vydanou vecou, a teda by z jej strany došlo k seba usvedčovaniu z trestnej činnosti (nemo tenetur se ipsum accusare). Takáto rozhodovacia činnosť má svoj pôvod v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého má obvinený právo od začiatku konania proti svojej osobe vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, a k dôkazom o nich, má však právo odoprieť vypovedať ako i v ustanovení § 121 ods. 1 Trestného poriadku, jeho druhej vety, podľa ktorej k výpovedi ani k priznaniu nesmie byť obvinený nijakým nezákonným spôsobom donucovaný a pri výsluchu treba rešpektovať jeho osobnosť.

Táto zásada našla ústavnoprávne zakotvenie v Listine základných práv a slobôd - ústavný zákon č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza LISTINA ZÁKLADNÝCH PRÁV A SLOBÔD, kde sa v čl. 37 ods. 1 uvádza, že Každý má právo odoprieť výpoveď, ak by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkej osobe.

Naproti tomu Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8, dojednaný v Ríme 4. novembra 1950 - ďalej len „Dohovor“ - (oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 209/1992 Zb.) obdobné ustanovenia neobsahuje, avšak judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva v niekoľkých judikátoch (napr. vo veciach Funke proti Francúzsku č. 10828/84, John Murray proti Spojenému kráľovstvu č. 14310/88 a iné) vyvodila, že nerešpektovanie tejto zásady môže porušiť právo na spravodlivý súdny proces podľa § 6 Dohovoru.

Súd na tomto mieste uvádza, že z rozhodovacou činnosťou súdov ako i ESLP sa stotožňuje, avšak zároveň jedným dychom upriamuje pozornosť na ustanovenie poslednej vety § 89 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého ak osoba vec nevydá, môže jej byť vec odňatá. V prejednávanom prípade bol obžalovaný poučený, že vec nie je povinný vydať, ak by si jej vydaním spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania. Avšak ak by aj takéto poučenie vo výzve na vydanie veci absentovalo, podľa názoru súdu by to nemalo za následok nezákonné vydanie veci. Súd pripomína, že colníci jednak zacítili zápach marihuany a súčasne im obžalovaný uviedol, že to marihuana je. Domnievať sa preto, že by mu takéto vec nebola odňatá, ak by výzve nevyhoviel dobrovoľne, je preto v prejednávanom prípade viac ako naivné.

Ochrana práv obvineného ako i podozrivého je plne namieste, avšak nemôže ísť ad absurdum. Podľa § 1 Trestného poriadku Trestný poriadok upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb. Medzi právami podozrivého či obvineného na jednej strane a náležitým zistením trestných činov a potrestaním páchatel'a musí existovať rovnováha, ktorá nemôže byť narušená ani na jednu stranu. V opačnom prípade dospejeme k takému štádiu, že sa budeme podozrivých osôb pýtať, či ich štát môže trestne stíhať...

V danom prípade je to obžalovaný, ktorý vedome a cielene porušil zákon, pričom pre súd jeho výpoveď o zámere použiť marihuanu na výrobu tinktúry nie je vierohodná a obžalovaný takýto zámer okrem vlastného tvrdenia ničím nepodložil. Pokiaľ sa k tomu pridá jeho vyjadrenie o užívaní marihuany a zámere túto použiť (hoci sám uvádzal, že len z časti) aj na aplikáciu, potom je jeho návšteva v Novom Meste nad Váhom pre súd celkom zrejme. Obžalovaný si do Nového Mesta nad Váhom išiel zadovážiť drogy.

Či si ich zadovážil skutočne len pre seba, alebo je to v skutočnosti dealer nie je pre posúdenie vecí a právnu kvalifikáciu jeho konania podľa obžaloby podstatné z dvoch dôvodov. Tým prvým je množstvo a hodnota zadováženej marihuany na čiernom trhu a jej účinnej látky, z ktorého je zrejmé, že počet obvykle jednorazových dávok (pozn. ak by sme vychádzali z ustálenej rozhodovacej činnosti o jednej dávke o hmotnosti 500 mg s účinnou látkou minimálne 10% hmotnostných) ďaleko prevyšuje množstvo, pri ktorom by konanie obžalovaného bolo možné podradiť pod skutkovú podstatu prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 alebo ods. 2 Trestného zákona a súčasne nejde o právnu kvalifikáciu aj podľa § 172 ods. 2 písm. e) Trestného zákona. Tým druhým je skutočnosť, že predaj drog obžalovanému tretím osobám (či už takýto zámer mal alebo nie) nebol preukázaný.

Zhrnúc uvedené bolo vykonaným dokazovaním bez dôvodných a rozumných pochybností preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu - zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d) Trestného zákona, pretože si neoprávnene si zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku.

Tetrahydrokanabinol (THC) je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis sú zaradené podľa tohto zákona do I. skupiny omamných látok, pričom podľa § 4 ods. 1 cit. zákona zaobchádzať s omamnými a psychotropnými látkami môže len fyzická osoba alebo právnická osoba, ak splní podmienky ustanovené týmto zákonom, a to na základe povolenia, ktoré vydáva ministerstvo. Obžalovaný bez pochyby príslušným povolením nedisponuje.

Podľa § 15 písm. a) Trestného zákona Trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'
a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Konanie obžalovaného z hľadiska jeho zavinenia súd posúdil ako priamy úmysel, pretože z výpovede obžalovaného vyplynulo, že si marihuanu vedome a cielene zadovážil, teda v jeho konaní bola prítomná tak vedomostná ako i vôľová zložka konania. To, že obžalovaný vedel, že zadováženie drog je trestné vyplýva jednak z jeho správania sa pri kontrole, kedy javil známky nervozity a sám uviedol, že už bol na tom psychicky pri kontrole zle (keby nevedel o trestnoprávných dôsledkoch, prečo by mal byť nervózný...) ako i z výpovedí svedkov, ktorý jeho nervozitu a skrývanie batohu popisovali vo svojich výpovediach.

Odôvodnenie výroku o treste

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa druhej vety § 34 ods. 6 Trestného zákona Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa prvej vety § 38 ods. 8 Trestného zákona Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (1) Súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona Súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona Pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Kto spácha zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d) Trestného zákona, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pretože nebol súdne trestaný a ani priestupkovo postihnutý, preto mu súd pri ukladaní trestu zohľadňoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne oľutoval, čo vyplynulo zo Zápisnice o výsluchu zadržaného podozrivého. Je síce pravda, že obžalovaný pri výsluchu v procesnom postavení obvineného a ani na hlavnom pojednávaní svoju ľútosť nad spáchaným trestným činom neprejavil, avšak súd je toho názoru, že nepriznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona by bolo vo vzťahu k obžalovanému nespravodlivé, pretože obžalovaný tak zrejme neurobil pod vplyvom porady s obhajcom, ktorý obhajobu založil na nezákonnom odňatí veci. V prejednávanej veci je však nepochybné, že obžalovaný sa k zadováženiu a prechovávaní drogy priznal a na hlavnom pojednávaní odoprel vypovedať idúc v línii obhajoby.

Keďže vykonaným dokazovaním nebola preukázaná žiadna priťažujúca okolnosť, súd znížil hornú hranicu trestu odňatia slobody z 10 rokov na 7 rokov a 8 mesiacov. ($120 - 36 = 84$, $84 : 3 = 28$, 28 mesiacov = 2 roky a 4 mesiace, $10 \text{ rokov} - 2 \text{ roky a } 4 \text{ mesiace} = 7 \text{ rokov a } 8 \text{ mesiacov}$)

Zohľadňujúc všetky okolnosti prípadu a prihliadajúc na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy je súd toho názoru, že trestom spôsobilým naplniť tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu bude obžalovanému postačovať uložiť trest na samej spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby a súčasne toho názoru, že výkon trestu odňatia slobody, ktorý súd obžalovanému s ohľadom na druhú vetu § 34 ods. 6 Trestného zákona musel uložiť, v prípade obžalovaného nie je nevyhnutný.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného konania. Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii zo strany páchatel'a nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania

represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

V prejednávanej veci by záujem na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody neúmerne prevyšoval následky, ku ktorým by došlo. Optimálna miera represie závisí od konkrétnych okolností každého prípadu, pričom nielen príliš mierny, ale aj príliš prísny trest nepôsobí výchovne, ale demoralizuje. Nie je možné povýšiť generálnu prevenciu nad individuálnu prevenciu.

Zabrániť páchatelovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti možno nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožníme dopustiť sa určitého konania, a to uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale aj nepriamo, už samotnou existenciou podmienenečného trestu a obavou z jeho premenenia a nariadenia jeho výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie (napr. trest odňatia slobody s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu). Práve toto nepriame pôsobenie má v mnohých prípadoch výrazne hlbší a trvalejší prevýchovný charakter a účel trestu naplní skôr, než samotný nepodmienečný trest odňatia slobody. (uznesenie NS SR zo dňa 25.09.2014, sp. zn. 6To/8/2013).

Súd preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon tohto trestu podmienenečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu, pričom určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky, ktorej dĺžku určil s prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý priznal užívanie marihuany ako i s prihliadnutím na množstvo zadováženej a prechováwanej drogy.

Povinnosťou súdu bolo obžalovanému uložiť primerané povinnosti a obmedzenia, pričom ich uloženie má pôvod v osobe obžalovaného. Obžalovaný priznal užívanie marihuany jednak v minulosti ako i zámer čast' zo zadováženej marihuany užiť, preto mu súd v rámci uloženia probačného dohľadu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze užívania návykových látok s výnimkou alkoholu. Pokiaľ ide o uloženie ďalších povinností, tieto sú spojené so zámerom súdu vytvoriť obžalovanému podmienky pre ďalšie riadne vedenie života, ktorým nevyhnutne patrí aj legálny zdroj príjmov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.